

Interview met Boban Benjamin Braspenning

Boban Benjamin Braspenning speelde zijn cabaretprogramma "Boompje beestje" op 10 januari 2025 in de Grote Kerk in Loenen. Ik kreeg de unieke kans hem twee keer te spreken voor een interview, vlak voor en na de voorstelling.

Vlak voor de voorstelling

Boban Benjamin Braspenning, wat een naam! Dat is toch zeker niet je echte naam? Want wie verzint er zoiets?

Jawel! Mijn ouders, dus. Boban betekent zoon van God in het Kroatisch, dat kwam van mijn vader. Benjamin betekent de jongste, een signaal van mijn moeder dat wee kinderen wel genoeg was, denk ik zo.

Je studeerde economie en ethiek, je was consultant. Waar ging het 'mis', zodat je cabaretier werd?

Je zult het straks horen, het bloed kruipt waar niet gaat kan. Ik ben heel creatief. Bij een project is een bom gebarsten, dat liet me niet meer los. Voor een scriptie maakte ik een boekje, ook met tekeningen. Ik dacht: dit kan ik, dit vind ik leuk. Ik mocht het een keer presenteren in Carré, bij een congres over banken onder leiding van George van Houts. Hij zei dat ik hier meer mee moest doen. Consultant zijn vond ik vreselijk en dit ging veel beter. Zo won ik het Groninger Cabaretfestival, kwam in De Slimste Mens, kreeg lovende recensies en een nominatie voor de Neerlands Hoop. Mijn carrière is dus in Carré begonnen en nu sta ik dan in Loenen!

Hoe omschrijf je jezelf als cabaretier?

Als een intelligente volkskomiek, die bloedserieuze onzin verkondigt met opgewekt cynisme. Het wordt zeker lachen, vanavond!

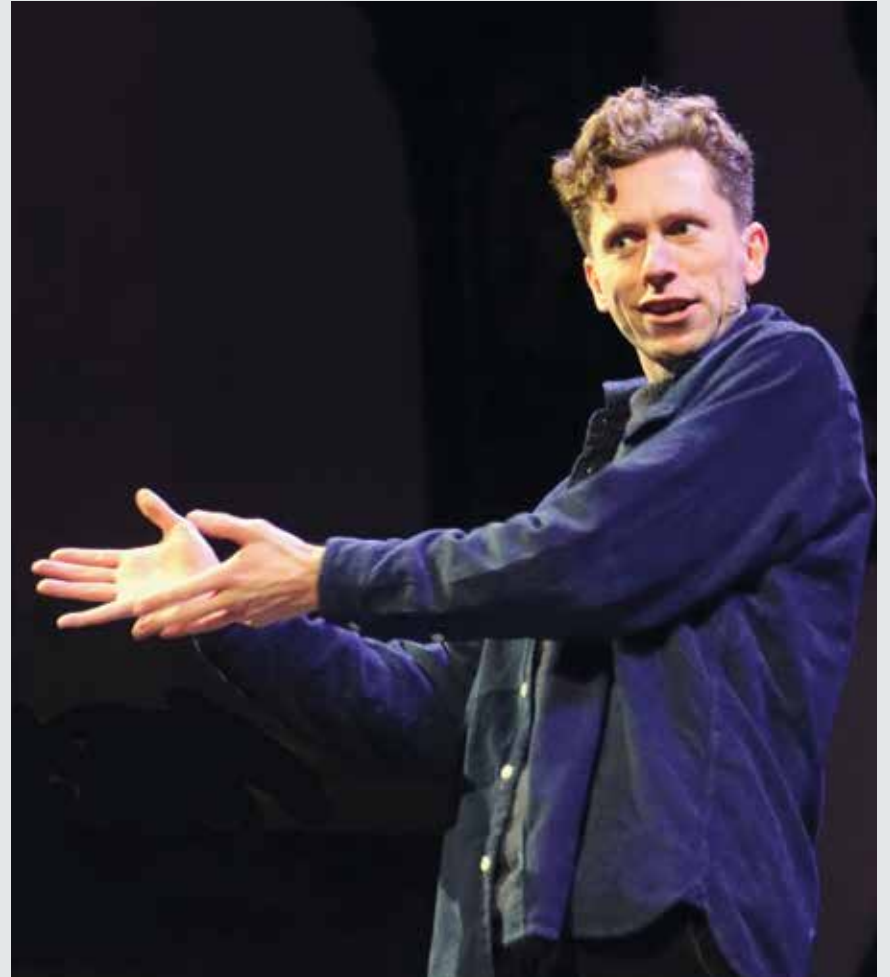
Denk je met jouw voorstelling iets te bereik?

Ja, natuurlijk, als het ambigu wordt, vind ik het interessant. Als je als bezoeker niet weet naar wie je precies zit te kijken. Ik kan hier alleen staan als het over de maatschappij gaat, ik kan niet alleen platte grappen maken, het moet een functie hebben, een doel dienen. Ik kom niet met het wijzende vingertje, dat wil ik juist ook bespotten door het ene te zeggen en het andere te doen, of andersom.

Ik wil mensen aan het denken zetten en vooral laten lachen. En misschien algemene wereldvrede. Als je naar het kabinet kijkt, vraag je je af waar de echte clowns zitten. Ik kan beter de wetvoorstellen gaan maken. Kijk eens wat Lubach teweeg heeft gebracht, Zelensky is ook komiek geweest en wat te denken van Trump. Nu lachen jullie, maar straks niet meer, als ik aan de macht ben.

Hoe zit je er nu bij? Vol met stress, heb je er zin in?

Ik vind dit ontzettend leuk om te doen. Dit zijn de laatste dertig van in totaal 180 voorstellingen. Ik ben er heel comfortabel mee. Je komt niet aan regelmatig bijslijpen, dan hou je het voor jezelf ook leuk en het houdt je scherp. Dit is de eerste van dit jaar, we mogen weer, ik heb er heel veel zin in.

Hoe sleutel je zo'n hele voorstelling in elkaar?

Dit is een lang proces, het oudste liedje dateert van 2020. Ervoor maakte ik ook al dingen in studentenbandjes. Nu ben ik al bezig met de volgende show "Bruto", een vervolg op deze.

Nu ben ik een belofte en belofte maakt schuld. Ze zeggen vaak: de eerste is goed, de tweede slecht en de derde is de lakmoesproef. De tweede sla ik gewoon over, de tweede is gewoon de derde.

Je gaat zitten en schrijven of niet, je loop, je leest, krijgt ideetjes en die schrijf je op. Je hebt vertrouwen nodig in het proces, niet forceren, wel ermee bezig blijven. En je hebt deadlines nodig.

Wanneer is een voorstelling voor jou geslaagd?

Als het vermakelijk is geweest, de zaal heeft gelachen, aan het denken is gezet, geconfronteerd, en met een dubbel gevoel weggaat. Het is leuk als er iets verborgen is, waar jij als kijker dan bij moet zien te komen. Er moet een beetje mysterie zijn en een beetje gestunt; dat het een sociaal experimentje wordt.

Na de voorstelling

Ik vond het een geweldige voorstelling.

Wat vond je er eigenlijk zelf van?

Ik vond het heel leuk; dit is een prachtige locatie, het zat ook helemaal vol. En het publiek in Loenen, in deze omgeving, is ook wel een bijzonder goede match voor wat ik maak. Ik keek er al naar uit.

Ik kreeg de indruk dat je het publiek een beetje lauw vond?

Oh nee hoor, het personage dat ik speel op het podium is een beetje pedanterig, weet het allemaal wat beter en vindt dat het publiek niet aan zijn standaarden voldoet. Het duurt even voordat het publiek echt los is. Dat hoort ook bij cabaret, het is even wennen voor het publiek: wie heb ik voor mij? Je moet wat geduld hebben.

Je dreigde zelf in de val te trappen door een huis te kopen in een goede buurt.

Dat was een mooie wending.

Ik ben er ook eigenlijk ingetrapt, laten we wel wezen. Die dubbelheid, daar gaat het mij om. Het is lastig om het idealisme vast te houden, ik ben eigenlijk de antiheld. Dat vond ik mooi om te laten zien.